

ÚVODNÍK STAROSTU

Milí spoluobčania!

Dovoľte sa mi v prvom rade poďakovať za vašu účasť vo voľbách a zároveň za dôveru, ktorú ste mi dali na ďalšie šty-

ri roky. Je to pre mňa aj prejav ocenenia doterajšej práce a aktivít, ktorými sme chceli prispieť k nášmu krajšiemu životu. Po štyroch rokoch skúseností, ktoré ma viedli do tajov riadenia samosprávy, by som vám chcel sľúbiť, že v úzkej spolupráci s poslancami obecného zastupiteľstva sa budeme opäť snažiť dôsledne naplňovať poslanie slov „verejná služba“ a načúvať a realizovať podľa možnosti vaše potreby a požiadavky. Človek musí pochopiť význam a zmysel svojho posolania vzniknutého z dôvery občanov. Je to pochopenie a obeta pre veci verejné, pri-

čom prácu starostu posudzujú a hodnotia ľudia podľa toho, čo nové a viditeľné sa v obci objavilo, či je to v ich prospech, i keď všetko sa naraz urobiť nedá. Násť správnu cestu si vyžaduje umenie kompromisu, umenie presvedčiť občanov a prijať správne rozhodnutie, posúdiť vopred dôsledok svojho konania a vedieť niesť aj zodpovednosť. Pri tejto príležitosti by som chcel vysloviť presvedčenie, že v nadchádzajúcom volebnom období nájdeme všetci spoločnú reč a budeme spolu realizovať ďalšie investície, ktoré budú v prospech celej dediny.

Vážení spoluobčania, s blížiacimi sa Vianocami nastáva čas otvárania ľudských srdiec. Čas radosti, veselosti, lásky, pokoja a mieru. Čas, keď sa snažíme aspoň na malú chvíľu pristaviť a zaspomínať si na krásne chvíle prežité v tomto roku. V mene celého obecného zastupiteľstva, obce Pribiš, ale aj osobne vám želim do nasledujúcich vianočných dní veľa zdravia, životnej iskry, lásky a potešenia z najbližších. Do nového roka 2019 vykročte šťastnou nohou a s optimizmom.

Rastislav Suroviak

VÝSLEDKY VOLIEB

Voľby do orgánov samosprávy obcí sa konali 10. novembra.

Výsledky boli nasledovné:

Počet voličov zúčastnených na hlasovaní bolo **216** (z 367 voličov) čo predstavuje 58,86%.

Počet platných hlasovacích lístkov **212**

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby starostu obce **191**

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva

Pavol Mikula	počet platných hlasov	134
Tomáš Suroviak	počet platných hlasov	125
Jozef Fajber	počet platných hlasov	123
Ján Klocháň	počet platných hlasov	110
Jozef Šlachta	počet platných hlasov	106

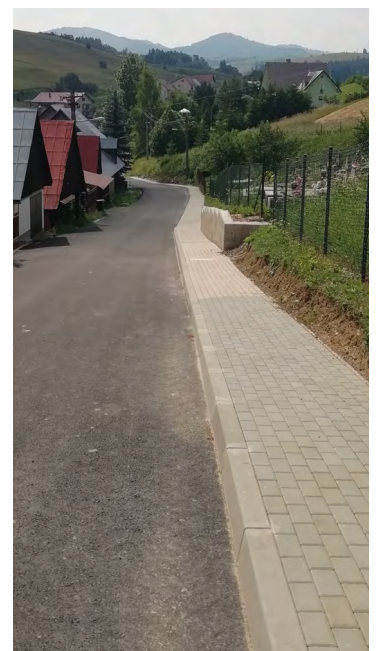
Kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva

Ondrej Martvoň	počet platných hlasov	100
Andrea Šinálová	počet platných hlasov	77
Dominika Kostrošová	počet platných hlasov	62
Juraj Vyhnanek	počet platných hlasov	40
Alena Straková	počet platných hlasov	36

KU KOSTOLU UŽ VEDIE CESTA I CHODNÍK

Investičná akcia roku 2018 - cesta ku kostolu s chodníkom je vo finále. Cesta je rozšírená, bezpečný chodník pre chodcov vybudovaný. Vozovka je z obidvoch strán odvodnená, čo zabezpečí jej dlhšiu životnosť.

Svah od cintorína je zastabilizovaný, popri chodníku je uložená prídlažba. Obnovené sú aj schody do starého cintorína. Dúfame, že táto investícia bude slúžiť svojmu účelu a občanom dlhé roky.

POZÝVAME VÁS

- 5. januára 2019 – **Trojkráľový prechod Pribišským chotárom**
- 2. februára 2019 – **Reprezentačný ples obce Pribiš** (nahlásenie sa a zakúpenie lístkov na obecnú úradu)
- 2. marca 2019 – **Fašiangová zabíjačka**

MAJME MIESTO PRE JEŽIŠA

Vianoce sú pre veriacich plné Božích tajomstiev a pre deti časom mnohých otázok: Prečo leží Ježiško v jasličkách na slame a nie v postieľke? Načo nám svieti na stole sviečka, keď máme elektrický luster? Ako otec chytil kapra, keď nemá udicu? Usilujú sa mnohé svoje tajomstvá rozkúzliti. Trochu deťom ich zvedavosť aj závidíme. A predsa, aj my dospelí si na prahu Vianoc položíme dôležitejšiu otázku: „Čo nám Boh ponúka v tohtoročných vianočných sviatkoch?“

Sme Božie stvorenia, stvorenia na Boží obraz. Vieme cítiť, myslieť, tvoriť. Na jednej strane vyhladávame staré vzácne veci, tradície a starožitnosti, na druhej strane máme radi darčeky i nové veci.

Vo vianočných sviatkoch nachádzame oboje. K starým kresťanským sviatkom sa viažu rôzne spomienky. Rok čo rok opakujeme tie isté zvyky, ktoré poznáme už od detstva

a bez nich by podľa nás ani neboli Vianoce. Spomíname na našich blízkych, ktorých si Pán Boh odvolal z tejto časnosti. V tichej modlitbe ďakujeme za ich životy a neraz sa nemôžeme ubrániť ani prílivu citov, ktoré vychádzajú na povrch v podobe slz. Napriek tomuto poznaniu nemožno Vianoce označiť len za akúsi starožitnosť.

Sú vždy pre nás i niečím novým. Zvesť, s ktorou k nám každoročne prichádzajú, je vždy a znova jedinečná, neopakovateľná, výnimočná. Božie slovo nás upozorňuje, že sa Božia milosť zjavila nám i všetkým ľuďom. Pán Boh nám vo sviatkoch Narodenia znova daruje a predlžuje čas svojich milostí.

Aby sa mohol Syn Boží narodiť ako jeden z nás, obracia sa Boh na Pannu Máriu. Nevnučuje sa. Ponúka jej možnosť stať sa matkou jeho Syna. Mária mohla mať mnohé dôvody k odmietnutiu: svoju mladosť, neskúsenosť, chudobu... Predsa však

cez všetky pochybnosti nemá strach urobiť Bohu miesto vo svojej duši a v svojom živote.

Tu sa otvára nová otázka pre nás, ľudí tejto doby: „Neprosí Boh i nás o miesto v našom srdci?“ Nevnučuje sa. Ponúka nám možnosť prijať ho. Vďaka za ponuku. Naša odpoveď je súbežná s Máriiným súhlasom alebo je podobnou obyvateľom Betlehema?

„Nech sa tak stane!“ alebo „Nemáme miesto, naše srdce je plne obsadené všetkým možným. Máme toľko rodinných starostí, pracovných a zdravotných ťažkostí, je ťažká doba...“ Preto nemáme pre Boha čas ani miesto. Škoda! Človek bez spojenia s Bohom, prestane byť človekom stvoreným na Boží obraz.

Svetlo chodí ticho a predsa prebúdza spiacich. Boh, večný pútnik v betlehemskej Dieťaťi, klope na dvere všetkých ľudských srdc – i nášho. Pustíme ho v tomto roku k nám? Prijme-

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Najstarší obyvateľ:
Anton Mikulaj

Najstaršia obyvateľka:
Klementína Brieniková

Narodení od 1. 7. 2018 do 7. 12. 2018
Ester Fajberová

Opustili nás
Božena Ďaďová

me ho i my, v Pribiši? Privítame ho v našich rodinách? V modlitbách i pri oltári vyprosujem každému veriacemu z našej farnosti milosť prijatia betlehemskej Dieťaťa do svojho srdca i čistej duše.

Nech Vianoce sú pre každého z nás krásnymi, požehnanými a pokojnými sviatkami, obohatenými darom ďalších nových Božích milostí.

Peter Pitoniak, farár

SENIORI OSLÁVILI SVOJ SVIATOK

Tak ako každý rok aj tento sa uskutočnilo v kultúrnom dome stretnutie seniorov. Po príhovore starostu Rastislava Suroviaka sa dedkom a babkám postarali o úvodný program malí škôlkari. Svojím divadielkom a krásnymi básničkami ich potešili. Nasledovalo vystúpenie skupiny Šinál band s repertoárom repetáčkových hitov. Pre každého seniora bol pripravený malý praktický darček od obce. Samozrejmosťou bolo pohostenie, ktoré zabezpečili pracovníčky obecného úradu. Nechýbala dobrá nálada a skoro rodinná atmosféra.

HASIČI BUDÚ MAŤ NOVÉ PRIESTORY

Pribiš uspel v žiadosti o dotáciu na výstavbu novej hasičskej zbrojnice. Z dotácie získal 29 913,73 eur (maximálne bolo možné získať 30 000 eur) a minimálne 5 % sa na investícii bude podieľať obec, avšak všetko záleží na tom, ako dopadne súťaž na dodávateľa. Nová zbrojnica by mala byť osadená v teréne v súčasnom školskom dvore, odkiaľ bude

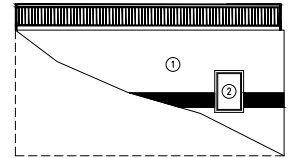
mať priamy výjazd na cestu popri obecnom úrade. Nová zbrojnica je naprojektovaná ako železobetónová konštrukcia, ktorá bude temer celá pod povrchom zeme. Samospráva pristúpila k tejto možnosti na základe čoho zároveň zväčší terajší školský dvor pre deti v materskej škole. Všetky dôležité objekty budú centralizované pri hlavnej budove obecného

úradu. Nová zbrojnica by mala mať rozmery 9 x 6 metrov, čím vznikne dostatočný a dôstojný priestor pre dobrovoľných hasičov. Stará požiarna zbrojnica svojimi rozmermi a osadením nevyhovovala podmienkam garážovania nového hasičského auta a jej prestavby by si vyžadovala vyššiu investíciu finančných prostriedkov.

POHLAD JUŽNÝ

POHLAD ZÁPADNÝ

SPEVŇOVANIE CIEST

Samospráva naďalej pokračuje v spevňovaní poškodených ciest a komunikácií k rodinným domom. Rozplanírovanie robia obecní zamestnanci, ktorým patrí veľká vďaka za ich prínos pre obec. Toto prvotné dočasné spevňovanie zabezpečuje pomocou asfaltovej drte, ktorú poskytl správa ciest Dolný Kubín.

ÚRAD BUDE MAŤ NOVÚ STRECHU

Po jarnej víchrici, ktorá odkryla časť strechy, vedenie obce zistilo, že celá strecha je už v havarijnom stave. Veľa miest je poškodených a na viacerých zateká do miestností vo vnútri. Stará krytina má už najlepšie roky za sebou, a aj latovanie je na miestami značne poškodené. Obec na začiatku roku podala žiadosť o dotáciu na opravu havarijného stavu strechy na budove obecného úradu na ministersvo financií, kde sa jej podarilo získať dotáciu. Výška dotácie je 10-tisíc eur a 10 % bude tvoriť spoluúčasť

obce. Obec plánuje vymeniť celú strešnú krytinu a nanovo celú strechu prelatovať s použitím difúznej fólie. Zároveň pri výmene krytiny plánuje aj

zatepliť strop, čím by ušetrila náklady na vykurovanie. Práca chce začať v priebehu budúceho roku po ukončení všetkých administratívnych úkonov.

VYNOVENÁ POSILŇOVŇA

Mladí Pribišania sa zapojili do obnovy priestorov terajšej posilňovne. Obec zväčšila jej priestory, vymalovala ich, vymenila koberec a svietidlá. Mladí nainštalovali nové náčinie, na ktoré získali financie zo zorganizovania disco zábavy. "Chcem vyzdvihnúť ich snahu a poďakovať sa všetkým, ktorí pomohli," povedal starosta Rastislav Suroviak.

V DEDINE BUDÚ ĎALŠIE SVETLÁ

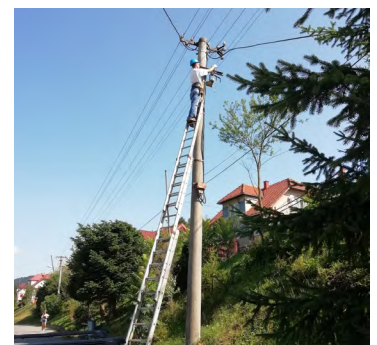
Obec sa rozhodla investovať do rozšírenia verejného osvetlenia. „V decembri tohto roku nám končí posledná splátka za terajšie lampy," vysvetlil dôvod investovania starosta Rastislav Suroviak.

V okrajových častiach dediny pribudnú nové úsporné led svietidlá, v ostatných lokalitách samospráva len zahustí osvetlenie. Výkopové a zemné práce si už zabezpečila svojpomocne.

OPRAVA ROZHLASU

Začiatkom jesene obec musela opraviť niektoré nefungujúce časti miestneho rozhlasu vo viacerých lokalitách dediny. Opravu financovala z vlastného rozpočtu. Chyby techniky nahlásili obyvatelia jednotlivých lokalít. „Aj do budúcnosti uvítam podobnú aktivitu občanov," povedal starosta Rastislav Suroviak.

Vďačnosť je spomienka srdca

V dňoch, kedy sú naše srdcia plné vďačnosti povznesené k nebeským výšinám, a naše oči zahľadené do rodnej hrudy zeme, spomíname na našich zosnulých predkov, ktorých duše sa zaskveli v nebeskej blaženosti a ich telesné pozostatky očakávajú slávne vzkriesenie na našich cintorínoch. Spolu so spomienkami na

našich zomrelých bratov i sestry, otcov, mamy i starkých, nezabúdajme ani na našich zosnulých duchovných otcov. Veď oni sa svojím kázaním, modlitbami aj príkladom kňazského života zaslúžili o to, že mnohí naši predkovia spolu s nimi premenili ulice i príbytky Pucova, Pribiša a Pokryváča na miesto získania svätos-

ti ich života. Spolu so všetkými svätými i s tými, ktorých duše v očistci očakávajú slávnú chvíľu stretnutia s Kristom, sme si v tomto roku 8. júla pripomenuli 1. výročie smrti kňaza Petra Ťapáka a 7. novembra pripomenieme 31. výročie odchodu do večnosti pána farára Michala Žuffu.

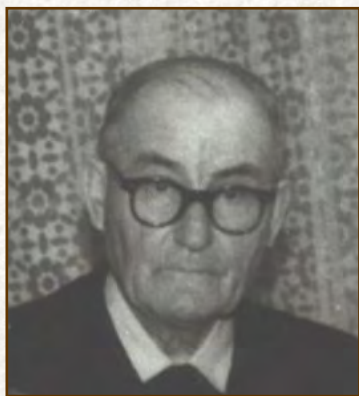
Michal Žuffa

Michal Žuffa

Michal Žuffa

Michal Žuffa

Michal Žuffa

Bol farárom v pucovskej farnosti v rokoch 1943 – 1983. Narodil sa 23. marca 1906 v Zemianskej Dedine. Jeho otec sa volal Michal a matka Anna. Pochádzal zo šiestich detí. Bratia sa volali Ondrej, Tomáš a Jozef. Dvaja malí súrodenci im zomreli. Jedna z nich sa volala Ľudmila. Už ako osemročný dostal zápal pľúc, dôsledkom čoho sa mu dostala voda do ľavého boku a v roku 1938 dostal silný zápal pohrudnice. Následky týchto chorôb znášal do konca svojho života. Národnú školu vychodil v rokoch 1912 – 1918 v Nižnej. Štyri triedy gymnázia vyštudoval v rokoch 1918 – 1922 v Trstenej, piatu gymnaziálnu triedu v rokoch 1922 – 1923 absolvoval v Trnave, stredoškolské štúdium ukončil maturitou v Ružomberku v roku 1924. Ďalšie vzdelávanie v rokoch 1924 – 1926 nadobudol v Učiteľskom ústave v Spišskej Kapitule, čo mu značne prospelo aj pre pedagogické vzdelanie i vzdelávanie sa v cudzích jazykoch. Okrem rodnej slovenčiny ovládal latinský, francúzsky, nemecký a maďarský jazyk. Teológiu potrebnú pre kňazstvo vyštudoval na Bohosloveckej akadémii v Spišskej Kapitule v rokoch 1926 – 1931. Po jej skončení prijal kňazskú vysviacku v Spišskej katedrále na sviatok svätých apoštolov Petra a Pavla 29. júna 1931 z rúk otca biskupa Jána Vojtaššáka. Spoločne boli vysvätení aj jeho spolužiaci František Hadry, Ján Harkabúzik a Jozef Mikuška. Jeho prvým kaplánskym miestom bola Liptovská sv. Alžbeta. Po-

pri miestnej farnosti mu na dva roky boli „subsidiaris“ zverené aj vtedajšie Tri Sliache na Liptove. Dňa 14. septembra 1933 sa stal farským administrátorom v Oravskom Bielom Potoku, následne od 25. novembra 1935 farským administrátorom v Liptovských Revúcach. Od roku 1936 tam i naďalej pôsobil, no vo funkcii farára až do roku 1943, kedy sa stal našim farárom v Pucove. Celé jeho kňazské pôsobenie v pucovskej farnosti je poznačené obmedzovaním Cirkvi rozmáhajúcou sa socialistickou spoločnosťou, budovaním komunizmu a prenasledovaním kňazov i veriacich zo strany štátu. Bol dôverným priateľom kňaza Martina Pazúrika, vtedy pôsobiaceho v Malatinej. Vzájomne si boli duchovnou oporou. Jeho dobrým kamarátom bol aj pôvodný riaditeľ pucovskej školy Jozef Gerát, čo sa vtedajším komunistickým mocipánom nepáčilo, pretože obaja – kňaz aj riaditeľ zaujali negatívny postoj voči ľudovodemokratickému režimu. Nepriateľsky zaujatý názor členov štátnej bezpečnosti nepoddajného kňaza síce chápal ako človeka voči nim namysleného, no ďalšie nimi zaznamenané skutočnosti sú chválou duchovného pastiera: Bol farárom, ktorý mal veľký vplyv na svojich veriacich aj v ich súkromnom živote. Jeho kázne boli vždy náboženského rázu a účasť veriacich na kázani bola pomerne veľká. Na Božie Telo vždy robieval procesiu okolo kostola. Pomedzi veriacich sa pohyboval vždy v kňazskom oblečení. Veľmi horlivo vyučoval. Počas vyučovania náboženstva bolo cítiť kvality získané štúdiom na učiteľskom ústave. Svedomito si vykonával kňazské povinnosti, bol obľúbený u ľudí a oddaný biskupovi. Aj ďalšie záporné charakteristiky zo strany komunistov sú vzhľadom na vtedajšiu dobu oslavou jeho kňazskej osobnosti: nebol vlasteneckým kňazom. Z cirkevných dôvodov mal záporný vzťah k socialistickému zriadeniu. Odmietal vstúpiť do Zväzu československo-sovietskych priateľov, odopieral spoluprácu s komunis-

tami propagovanou – pritom Vatikánom zakázanou – Katolíckou akciou. Vedel byť výbojný, niekedy voči nim až bezohľadný, preto neprijímal pozvanie a neúčastňoval sa na ich schôdkach a prednáškach. Nepodpísal zdravicu J. V. Stalina. Mal negatívny názor na založenie jednotného roľníckeho družstva, čím by sa skonfiškovali majetky občanov. Dokonca aj v škole mal okolo seba samých „cirkvíčkarov“. Predseda Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne ďalej dodáva: „V kázňach sa nechce zamerať na problémy dnešného budovania socializmu v obciach. V rozhovoroch o otázkach medzinárodnej situácie je veľmi opatrný a zdržanlivý, nerád o tom hovorí, a keď je rozhovor zavedený na podobné otázky, snaží sa diplomaticky zmeniť smer hovoru na iné problémy. Hoci tlač neobjednáva, je dobre informovaný. Pri voľbách apeloval na svojich veriacich, aby hlasovali prázdnyimi volebnými lístkami. Nemá rád spoločnosť, na zábavy nechodí, nepije a nefajčí. Stáva sa z neho bojko, že ho nebudú mať veriaci radi.“ Napriek tomu sa predseda okresného národného výboru nádejá, že je možná a prípustná spolupráca s ním, no len za okolností preloženia ho medzi iných a pokrokových kňazov, čo sa neuskutočnilo. O chod farskej domácnosti sa spočiatku starala pani Forgáčová z Pribiša. Neskôr sa o túto pomoc zaslúžila Mária Plevjeková,

ktorá zvlášť pomáhala chorej matke pána farára Žuffu. Obaja rodičia Žuffovi zomreli na fare v Pucove. Ich telesné pozostatky po zádušných svätých omšiach boli prevezené do rodiska. Život kňaza bol so záľubou spätý s Božou prírodou. Napriek ochote Pribišanov privázať ho na bohoslužby tam aj späť, predsa využíval možnosti pekného počasia, aby prechádzal k nim peši cez Pilátovú. Bol členom Zväzu ovocinárov a záhradkárov i Zväzu včelárov. Zvlášť v prechodnom období medzi letom a zimou bol klobúk na jeho hlave súčasťou kňazského oblečenia, ktorý rád pozdvihoval nad svoju hlavu ako prejav pozdravu pri stretnutí so svojimi veriacimi. Bol človekom veľmi spravodlivým a rád sa vedel podeliť aj s milodarmi, ktoré mu veriaci venovali. Štafetu pucovského farára síce odovzdal vo veku 77 rokov svojho života dňa 1. októbra 1983 svojmu nástupcovi Petrovi Ťapákoví, no vo farnosti ostal bývať až do konca svojho pozemského života ako kňaz – dôchodca. Zomrel v Pucove 7. novembra 1987, v 82. roku svojho života a 57. roku kňazskej služby. Pochoval ho dolnokubínsky dekan Alfonz Letanovský za prítomnosti viac ako štyridsiatich kňazských spolupratov a našich farníkov i veriacich z okolitých blízkych i vzdialených farností. Jeho telesné pozostatky sú uložené podľa jeho želania na miestnom cintoríne v blízkosti Farského kostola sv. Ondreja v Pucove.

Peter Ľapák

Peter Ľapák

Peter

Peter Ľapák

Peter Ľapák

Peter Ľapák

Ako jediný syn svojich rodičov sa narodil 6. novembra 1926 v Dlhej nad Oravou. Pokrstený bol v rodnej farnosti 14. novembra 1926. Jeho krstnými rodičmi boli Michal Kozáčik a Jana Kondrčková. Svätosť Eucharistie prijal taktiež v Dlhej a Duchu Svätého prijal 12. júna 1940. Detstvo prežíval sám s matkou Kristínou rod. Stračekovou. Ako malý chlapec svojho otca Vendelína nepoznal, nakoľko ten už v roku 1927 odišiel za prácou do Kanady. Odtiaľ sa vrátil až ako dôchodca v roku 1970, v roku Petrovej kňazskej vysviacky. Chlapec, ktorý v sebe opatroval túžbu po kňazskom povolani, už po ukončení šiestej triedy Ľudovej školy v Dlhej nad Oravou v roku 1939 odišiel študovať na Gymnázium do Dolného Kubína, kde po ôsmich rokoch zmaturoval. V tom istom roku 1947 začal študovať teológiu v Spišskej Kapitule, kde mu zo strany socialistov nebolo umožnené absolvovať viac ako šesť semestrov. V časoch jeho teologických štúdií bola zneužitá Katolícka akcia pokrokovými kňazmi spriaznenými s budovateľmi komunizmu v našej krajine. Vatikánom bol vydaný tzv. „Dekrét proti Katolíckej akcii a proti komunizmu“ s úmyslom vysvetliť slovenským veriacim, aby sa nepostavili za Katolícku akciu, pod záštitou ktorej sa pokrokoví kňazi priklonili k budovaniu Československej republiky, taktiež aby veriaci nevstupovali do Komunistickej strany Československa. Na žiadosť Michala Mrkvu, farára z Krivej na Orave, bohoslovci Peter Ľapák a Jozef Kaučiarik tajne rozniesli vatikánsky dekrét po farách Oravy za účelom, aby ho jednotliví kňazi mohli prečítať svojim veriacim pri nedelňých bohoslužbách. Po násilnom zatvorení Spišského kňazského seminára komunistami, Peter Ľapák v septembri 1950 dostal povolávací rozkaz na základnú vojenskú službu, ktorú musel vykonávať vo forme nútených prác ešte aj po skončení povinnej vojenčiny v pomocných technických práporoch. Celkove si v meste Mimoň v severných Čechách od 6. septembra 1950 do 1. novembra 1953 odpracoval tri roky aj tri mesiace. Po návrate domov pracoval od januára do marca v roku 1954 ako robotník pri pile v Drevoimpregne v Oravskom Podzámku. V rokoch 1955 – 1958 bol zamestnancom Doprastavu Žilina a od roku 1959 do 1968 ho zamestnala Jednota ĽSD Trstená. V tom čase, športovo založený, hrával futbal za Telovýchovnú jednotu v Dlhej nad Oravou a v Československom Červenom kríži zastával úlohu pokladníka. Od decembra 1964 do marca 1965 mu bolo umožnené navštíviť svojho otca v Kanade. Tam sa zdržal v svojej príbuznej Márie Lafkovej, ktorá žila v Kana-

de už od roku 1920. V roku 1968, v čase vlády Alexandra Dubčeka, mu bolo umožnené dokončiť teologické štúdiá na Rímskokatolíckej Cyrilo-metodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Službu subdiakonátu prijal dňa 7. decembra 1969. O deň neskôr, na sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie, 8. decembra 1969 prijal diakonát. Kňazskú vysviacku prijal z rúk otca biskupa ThDr. Róberta Pobožného v Dóme sv. Martina v Bratislave 21. júna 1970 o 9. h. Prímičnú svätú omšu slúžil v rodnej dedine v Kostole sv. Ladislava o týždeň neskôr – 28. júna 1970 o 10. h. Jeho prvým kaplánskym miestom sa stala Rabča. Odtiaľ nastúpil vo funkcii farského administrátora 15. júla 1973 do Oravského Bieleho Potoka, kde má veľké zásluhy na postavení novej farskej budovy. Od 15. októbra 1983 sa stal farským administrátorom v našej farnosti, kde duchovne pôsobil takmer 19 rokov. Po Vianociach 7. januára 2002 vo veku 75 rokov poprosil spišského biskupa o uvoľnenie z funkcie farského administrátora v Pucove zo zdravotných dôvodov. Svoju kňazskú službu v Pucove a v Pribiši ukončil 1. júla 2002. Dni dôchodku plánoval prežiť v rodnej Dlhej nad Oravou. Ťažká choroba a potreba neustálej zdravotnej starostlivosti ho časom presunula do Domu Charitas sv. Jána Bosca v Spišskej Kapitule. Hoci dostával financie po nebohom otcovi z Kanady, predsa žil veľmi skromne. Podporoval rehoľníkov a rehoľné sestry, ktoré často pred svetom ukryté žili chudobne a v biednych podmienkach. Prispieval na mnohé charitatívne zbierky. Finančne prispel veľkým darom na výstavbu organa v pucovskom kostole. V roku 2006 dostal od štátu odškodné a bolestné za prácu v pomocných technických práporoch. Keďže on toto utrpenie už dávno predtým obetoval Pánu Bohu, teraz už nechcel pozemskú odmenu, preto sumu 60.000,- Slovenských korún venoval Biskupskému úradu v Spišskej Kapitule, za čo sa mu ThDr. František Tondra, spišský biskup, listom poďakoval. Po namáhavej chorobe odovzdal svoju dušu Spasiteľovi v Spišskej Kapitule večer v sobotu 8. júla 2017. V nedeľu ráno začali vyzváňať kostolné zvony v Pucove, Pribiši aj v Dlhej. Počas farskej nedelnej svätej omše dušu nebohého kňaza veriaci z Pucova symbolicky vypravdili k nebeským výšinám slovami „...ta hor, ta hor, ta neba sklon... podľa piesne Zaznite piesňou údolia... V pondelok si jeho bývalí veriaci v Pribiši a v Pucove počas večerných svätých omší priblížili jeho kňazský život kázňou zameranou na kríž v živote svojho kňaza od zatvorenia kňazského seminára počas jeho štúdií cez nútené

práce v pracovných táborech v 50-tych rokoch minulého storočia až k záverečnej fáze v tieni Kristovho kríža, s ktorým úplne splynul. Tým krížom sa mu stala nemocenská posteľ. Do rodnej zeme v Dlhej nad Oravou ho v utorok 11. júla 2017 o 15. h pochoval spišský biskup Mons. Štefan Sečka za prítomnosti viac ako 80 kňazov i veriacich prevažne z Pucova, Pribiša a Pokryváča. Pohrebnú kázeň predniesol Mons. Anton Tyrol, generálny vikár biskupského úradu. Pred pohrebnou svätou omšou sa v mene našej farnosti rozlúčil starosta obce Pucov slovami, ktorými vystihol krásne spomienky veriacich na svojho duchovného otca: „Vaša excelencia otec biskup, dôstojní páni kňazi, ctihodné rehoľné sestry, vážená smútiaca rodina, vážené smútočné zhromaždenie! Kňaz je otec nežne milujúci, trpezlivý, láskavý a vždy odpúšťajúci. Keď na oltár Ježiša zvoláva a potom v hostili bielej nám ho dáva... Prišli sme poďakovať za Božie milosti, ktoré sme skrze ruky kňaza Petra Ľapáka dostali. To slovami nevyjadríme. Len láskavý Pán Boh vie, koľko nebeských darov zasial do našich pucovských, pribišských a pokryváčskych duší počas svojho devätnásť-ročného pôsobenia v našej farnosti. Bol otcom, ktorý s láskou vítal farníkov už vo verande vtedajšej starej farskej budovy. Ako jeho duchovné deti sme vždy vedeli, že duchovný otec je u nás. Stále bol doma alebo v chráme pripravený vyspovedať či ináč duchovne poslúžiť. Jeho pravidelnými cestami boli iba stretnutia kňazov s otcom ordinárom a biskupom na Zelený štvrtok a jedna návšteva svojich príbuzných v Kanade. Cesty zbožného kňaza, často s breviárom v ruke, smerovali do kostola, v ktorom dal zveľadiť pozlacovaním a rekonštrukciou hlavný oltár a bohostánok, ten najvzácnejší domov, v ktorom u nás prebýva sám Ježiš Kristus. Vďaka za výstavbu nového organa, ktorý svojím zvukom nielen nás, spevákov, povzbudzuje k živej účasti na liturgii, ale aj pri každej svätej omši zaznieva na chválu a slávu Boha, ku ktorému sa práve poberá. Tak veľmi mu ležalo na srdci, aby liturgické zariadenie svojou krásou prispelo k dôstojnému stretnutiu s Kristom. K tomu viedol aj nás, veriacich. Keď naše milodary nestačili, postupne pomohol kostolu zo svojho majetku sumou prevyšujúcou 300-tisíc Slovenských korún, ktoré mu boli vyplatené ako odškodné za nútené práce v pracovných táborech. „Kde sú dvaja alebo traja v mojom mene tam som aj ja medzi nimi.“ Medzi spoločenské udalosti v našej farnosti patrila každá svätá omša, nevynímajúc oslavy životných jubileí, vysluhovanie sviatostí krstu, prvého svätého prijímania, manžel-

stva, odprevádzanie duší do večnosti ako aj dvadsiate piate výročie jeho kňazskej služby či obnovenie tradície ďakovať za úrodu v našom katastri pri Kaplnke sv. Vendelína. Zo spoločenstva veriacich sa znova a znova vracal do samoty schátranej farskej budovy. No nezostával tam sám, vždy s Kristom. Novú farskú budovu nechcel stavať, on pokorný, ale aj poznačený ťažkosťami komunistickej éry, ktorá mu priniesla množstvo komplikácií počas výstavby príbytku pre kňaza v predchádzajúcej farnosti. Kríž, znak spásy, ktorý sa pnie aj nad našou obcou, bude navždy pamiatkou na zbožného kňaza, ktorý nás Kristovým krížom viedol a cez celý svoj život ťarchu svojho kríža spolu s Kristom niesol. Tým posledným bola jeho posteľ v charitnom dome. Odtiaľ sa jeho duša vzniesla k nebesiam. „Blažení v nebi bezprostredne vidia Boha!“, tak nás sv. Pavol povzbudzuje a ďalej porovnáva poznanie Boha tu na svete s poznaním Boha, ktoré nás čaká vo večnosti slovami: „Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, no potom z tváre do tváre. Teraz poznám iba čiastočne, ale potom ho budem poznať tak, ako som ja poznaný.“ Teraz už môžeme povedať, že náš duchovný otec Peter Ľapák pozná Boha zreteľne z tváre do tváre. Jeho život bol neustálym spoznávaním a prehlbovaním lásky k samotnému Bohu na nebesiach. Jeho cesta za kňazským povolaním nebola ľahká, no jeho láska k Bohu bola aj tak silnejšia ako všetky prekážky, ktoré musel v živote prekonať. Vo veku 44 rokov, dňa 21. júna 1970, sa jeho životné predsavzatie stať kňazom vyplnilo. Teraz už pozná úplne toho, ktorého ohlasoval, v mene ktorého udeľoval našim skormúteným dušiam rozhršenie, ktorého pri každej svätej omši držal v svojich kňazských rukách. Všetky jeho život bol neustálym spoznávaním a prehlbovaním jeho lásky k samotnému Bohu aj cez prekážky vtedajšieho zriadenia. K pocitu tejto Božej lásky aj nás povzbudzoval a k Bohu nás viedol. Ďakujeme milosrdnému Spasiteľovi, že sme s ním mohli v rokoch 1983 – 2002 prežívať mnohé chvíle aj nášho života a skrze jeho kňazské účinkovanie spoznávať Krista i približovať sa k nemu. Večnosť v Božej prítomnosti nech mu je odmenou za jeho prikladný kňazský život. Lúčim sa a ďakujem v mene veriacich farnosti Pucov a kňazov pôsobiacich vo farnosti. Večnosť v Božej prítomnosti nech je vám odmenou za zbožný kresťanský život.“

Odpočívajte v pokoji!

**PaedDr. Peter Pitoniak, PhD.,
Ing. Metod Soják**

ČO JE NOVÉ V NAŠEJ ŠKÔLKE?

V novom školskom roku sme privítali nové deti, ktoré si ťažko zvykali na prostredie škôlky. Doma pri mame je vždy najlepšie, no potrvá už iba chvíľku a budú spokojné pri nových kamarátoch. V septembri sme si naplánovali prvý výlet - do Oravskej Lesnej. Navštívili sme v sprievode pracovníka Lesného závodu Zákamenné diviáciu oboru, pozreli si, ako sa veľkými strojmi-nakladačmi ukladá popílené drevo. Navštívili sme lesnú železnicu a povozili sa na vláčiku rozprávkovým lesom. Zážitky z pekného výletu sme si zapísali do „našej škôlkarskej knihy“. Jesenné počasie nám prialo tráviť čas v prírode, takže sme objavovali jej krásy, ale zarmútilo nás, že nachádzame stále odpadky - hlavne plasty a tie sme na prechádzkach aj zbierali. Do prírody máme ísť zrelaxovať telo i dušu a nepotrebujeme k tomu

pohľady na odpad. Myslíme na to a vychovávajme k tomu aj deti! Tento rok bola úroda jablák veľmi bohatá a škôlkari boli u niektorých starých rodičov pomáhať so zberom ovocia. Za prácu sme dostali plné košíky jablák, hrušiek a s veľkou chuťou sme ich v škôlke po troške ujedali. Aj keď je Pribiš malá dedinka, stále niečo nové objavíme. Obdivujeme drevenú architektúru a pani učiteľka Mirka to všetko dokumentuje fotoaparátom. Opäť sme našli z radov spoluobčanov šikovného majstra - kováča Jána Ďaďu, ktorý nám vo svojej kováčskej vyhni ukázal niečo z kováčskeho remesla. Deti si mohli s majstrom niečo ukovať. Pre ne bol najväčší zážitok, keď z malého ohníka v peci ujo jedným kývnutím páky pri peci urobil veľký oheň. Ako nám povedal Ján Ďaďo, kováčska vyhňa má možno aj dvesto rokov. Bolo by

dobré, keby sa takáto vzácnosť zachovala. Škôlkari sa zapájajú do výtvarných súťaží v rámci regiónu, Slovenska, výtvarné práce sme poslali aj do medzinárodnej výtvarnej súťaže Vianočná pohľadnica. Veľmi nás potešila správa, že v kategórii 5.- 6. - ročných detí materských škôl 1. miesto obsadila Klaudia Kantárová. Aj to je výsledok individuálnej práce pani učiteľky Mirky Palugovej, ktorá sa deťom v oblasti výtvarnej výchovy veľmi venuje. Nastal čas adventný - predvianočný a v škôlke máme veľa práce. Tešíme sa na zdobenie perníkov so starými mamami, ešte si zaspievame vianočné piesne pri stromčeku a poprajeme si veľa radosti, pokoja vo vianočný čas. Prajeme veľa zdravia do nového roku, aby vám všetkým bolo do rezkého kroku.

Renáta Mastráková, Miroslava Palugová

JEDÁLEŇ NAHRADÍ VÝDAJŇA

Od 1. januára 2019 bude školská jedáleň v materskej škole nahradená výdajňou jedál. Dôvodom sú ekonomické ukazovatele. "Vysoké náklady a malý počet detí," sprenil starosta Rastislav Suroviak. "V okolí sme posledná materská škola, ktorá prevádzkuje jedáleň." Od 1. januára budúceho roka stúpnu opätovne náklady na mzdy zamestnancov. Doteraz ich samospráva platila celých dvanásť mesiacov. Prijatie nového spôsobu podávania jedla v škôlke ušetrí obci zhruba 5-tisíc eur. Rovnako bude doplácť len na presný počet detí, ktoré sú v škôlke, a iba desať mesiacov, teda len počas školskeho roka. Rodičia sa nemusia obávať, že deti nebudú mať rovnaké podmienky pri stravovaní ako doposiaľ.

PROJEKTY

Obec sa angažuje a podáva projekty na získanie financií:

- žiada o traktor s prísľušenstvom na envirofonde
- žiada o multifunkčné ihrisko z Programu rozvoja vidieka
- žiada o odvodnenie hlavnej ulice z Programu obnovy dediny
- zapojila sa do programu Wifi pre Teba na zabezpečenie bezplatných wifi zón v obci
- naďalej čaká na nové výzvy, do ktorých bude pripravená sa zapojiť

ČO SÚ TO JEDNODUCHÉ POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Asi každý, kto už niekedy vybavoval stavebný pozemok, alebo dával do poriadku vlastníckeho vzťahu po rodičoch, či dedil, vie, aká je to trnistaná cesta. V obciach s veľmi rozdrobeným vlastníctvom pozemkov, akou je aj Pribiš, je táto úloha veľmi ťažká. Doteraz bolo a je jediným riešením dať si spracovať geometrický plán, jednať so spoluvlastníkmi, následne dať spracovať zmluvu notárovi a zbierať podpisy spoluvlastníkov. Ide o časovo a finančne náročný proces, ktorý nie vždy skončí usporiadaním vzťahov ku pozemkom a Vašou spokojnosťou. V posledných rokoch sa na Slovensku a na Orave tiež, začínajú problémy s výstavbou a rozvojom obcí efektívne riešiť pomocou projektov pozemkových úprav (PÚ). Myšlienka to vôbec nie je nová, lebo PÚ sú vlastne bývalé komasácie, ktoré boli napríklad v Oravskej Jasenici a v Ťapešove realizované už pred 70 rokmi. Ich výsledkom je scelené vlastníctvo v katastri obce, alebo zväčša len v určitej jej časti. Vyriešením vzťahov v časti katastra obce hovoríme jednoduché pozemkové úpravy (JPÚ). Vlastníci pôdy sa stanú buď jedinými vlastníkmi nových pozemkov, alebo zostanú spoluvlastníkmi (stavebných alebo poľnohospodárskych), pričom ku každému z pozemkov budú mať zabezpečený

aj prístup po obecných parcelách či cestách a následne bude aj možnosť vybudovania inžinierskych sietí (voda, kanalizácia, električka, plyn, verejné osvetlenie). Všetko bez geometrických plánov, zmlúv a vybavovania na katastrálnom úrade, u notára či právnik. Chce to ale spoluprácu so zhotoviteľom projektu a prejavenie záujmu občanov o realizovanie JPÚ v prieskumnej ankete. Následne jej výsledok bude predložený pozemkovému úradu v Dolnom Kubíne. Pozemkový úrad v zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách celý priebeh konania JPÚ zastrešuje. Pred samotným začatím prípravných prác

jednalo o lokality Pod Leština, Hradý a Poľana až po predné Stankovo.

Ako všetko, čo za niečo stojí, ani JPÚ nie sú zadarmo. Náklady s nimi spojené si hradia samotní vlastníci podľa veľkosti výmery, s akou do projektu vstupujú. Odhadované náklady pri plánovanej výmere projektu cca 12,6 hektárov budú 0,18 - 0,20 eur/m². Napríklad, pri výmere 1000 m² vlastník zaplatí cca do 200 eur. Táto čiastka by mu pri individuálnom vybavovaní nestačila ani na vyhotovenie geometrického plánu, nevraviac o kolkoch, poplatkoch za spracovanie zmluvy, overenie podpisov, alebo prípadné vyplatenie

10%), lebo každý vlastník zo svojej výmery prispieva pod nové cesty, chodníky, inžinierske siete. Keď si má však vlastník vybrať medzi 1000 m² rozhodnutých po chotári a bez prístupu, alebo stavebným pozemkom o výmere 900 m² s prístupovou cestou, určite rád metre vložené do spoločných (obecných) parcel ožele, lebo vie, že takýto pozemok má neporovnateľne vyššiu hodnotu a možnosti využitia.

Pre lepšiu predstavu o rozsahu plánovaných JPÚ v Pribiši uvádzame, že by mohlo ísť o lokalitu Pod Leština, výmera je 7,0 ha, o lokalitu Hradý, výmera je 0,7 ha a o lokalitu Poľana a predné Stankovo, výmera je 4,9 ha. Mapku s predbežným obvodom JPÚ nájdete na obecnom úrade. Je dobré, aby ste sa o túto záležitosť zaujímali, lebo rozhodnutie o využití a umiestnení vašich pozemkov je len na vás. Vy sami by ste si schvaľovali jednotlivé etapy projektu JPÚ a samotný projekt musí byť schválený vlastníkmi, ktorí vlastnia minimálne 2/3 celkovej výmery JPÚ. Ľudia v mnohých obciach už pochopili, že pozemkové úpravy nie sú pre úradníkov či obecný úrad, ale že je to jediná reálna šanca dať svoje vlastníctvo do poriadku a následne môcť svoj pozemok využívať plnohodnotne. Je len na vás, ako s touto šancou naložíte.

na JPÚ je potrebné preukázať súhlasnú vôľu aspoň 51 percent vlastníkov, ktorí vlastní viac ako 50 percent riešeného územia, v našom katastri by sa

spoluvlastníkov. Treba však ešte povedať, že nový pozemok nebude mať výmeru 1000 m², ale o cca 5-10 % menšiu (zákon nedovoľuje ubrať viac ako

ZHNITÉHO MEDVEĎA NAHRADIL NOVÝ

Minuloročná jarná veterná kalamita zničila altánok a zastrešenie prameňa pri medveďovi. Tento rok sa Urbárskemu pozemkovému spoločenstvu Pribiš v spolupráci s obcou podarila čiastočná obnova prístrešku. Hneď na začiatku prispel na jeho opravu sumou päťsto eur Peter Socha, ktorý vykonával v tejto lokalite ťažbu dreva pre miestny urbár. Vybudoval sa

nový altánok, opravil prameň a osadil nový „medveď“. Za dreveného medveďa patrí veľké poďakovanie Jánovi Klocháňovi st., ktorý ho vyrezal a osadil na miesto. Starý „medveď“ mal už svoje roky a doslúžil – zhnul. V prácach a revitalizácii oddychovej zóny plánujeme pokračovať v budúcom roku, kde sa ešte dotvorí okolie prameňa.

FUTBALISTI ROBIA OBCI A FANÚŠIKOM RADOŠŤ

Stane sa jesenným majstrom Dlhá nad Oravou alebo Pribiš? O odpovedi rozhodli futbalisti Zákamenného. Na diaľku pomohli mužstvu obci s necelými piatimi stovkami obyvateľov. „Nadšení sú fanúšikovia, ale aj ostatní obyvatelia, ktorých futbal veľmi nezaujíma,“ hovorí Ondrej Martvoň, vedúci mužstva OŠK Pribiš. „Sú milo prekvapení z toho, ako sa taká malá obec dokázala umiestniť v konkurencii mužstiev s dlhou futbalovou históriou. Futbalovým ošialom by som to ale nenazval. Máme vynikajúcich fanúšikov, ktorí nám fandia, či sa nám darí alebo nie. Priznať si ale treba, že diváci sú po každom zápase spokojní, niekedy

nadšení. Náš herný prejav sa zlepšil, ľudovo povedané - dá sa na to pozerat’“

Dobre poskladané mužstvo

Dobré vyhlíadky na novú sezónu položili Pribišania už v minulej sezóne, kedy obsadili pekné tretie miesto. „Nemali sme vysoké ciele, ale chceli hrať o popredné priečky. Už začiatok jesennej časti začal naznačovať, že výsledkovo, ale hlavne herne, by sme to mohli dotiahnuť v tabuľke vysoko. Pravdu povediac o lídrovi sme nerozmýšľali.“

Reálnejšie kontúry prvého miesta po jeseni sa začali rysovať po 8. kole. Pribiš zvíťazil na ihrisku dovtedy neporazenej

Dlhey nad Oravou. „Vítazstvo dodalo chlapcom veľa energie a elánu do ďalších zápasov. Nestratili potom už ani bod,“ povedal Ondrej Martvoň.

Hrajúci tréner Milomír Sivčevič sa mohol v útoku oprieť o strelecky plodnú dvojicu Marek Križan a Stanislav Melo. Dokopy dali 32 gólov. Tol'ko nedalo ani celé mužstvo tretieho Žaškova (24). Výborné čísla dosiahla aj obrana. S počtom inkasovaných gólov sa radí k lepším mužstvám. „Mužstvo je dobre poskladané. Keď sa niekomu v zápase nedarí, tak ostatní potiahnu kolektív vpred. Každý jeden hráč je v mužstve dôležitý a každý jeden dokázal, že do mužstva patrí a bojuje za jeden tím. Veľmi dobre sa ukázali aj mladí chalani a dôležité je, že máme široký káder s ochotou nastúpiť kedykoľvek a podať čo najlepší výkon.“

O postupe sa nehovorí

Jarná časť bude ešte veľmi napínavá. Pribiš zimuje s jednobodovým náskokom pred Dlhou nad Oravou. „Budeme mať viac zápasov na ihriskách súperov, ale určite sa budeme snažiť pokračovať v nastúpenom trende,“ hovorí Ondrej Martvoň. „Stačí malé zaváhanie a súper i sú pred nami. Uvidíme, ako sa nám bude dariť na jar a podľa toho sa budeme rozhodovať, či už o postupe alebo o nejakom inom umiestnení.“

Momentálne skôr rozmýšľame nad zimnou prípravou, nad tým ako udržať celý tím pokope a ako vytvoriť čo najlepšie podmienky pre hráčov a fanúšikov. My len dúfame, že ich v ďalšej časti nesklameme a budú nám fandit' rovnako dobre ako doteraz.“

OŠK Pribiš je účastníkom najvyššej oravskej súťaže od ročníka 2013/2014. V úlohe nováčika obsadil 10. miesto, no hneď v nasledujúcej sezóne bojoval o prvenstvo. Z postupu sa radovali napokon Chlebnice. „O postupe po pravde ani nerozmýšľame. Za nami je len polovica sezóny a bude to ešte nesmierne ťažké.“

Dlhá stratila ľahkosť

Po siedmich odohraných zápasoch asi nikto nepochyboval, že jesenným majstrom sa stane Dlhá nad Oravou. Na čele tabuľky mala sedembodový náskok. „Od domácej prehry s Pribišom sme stratili ľahkosť a ostatné zápasy sme odohrali krčovitě,“ hovorí hrajúci tréner Róbert Jendrišek. „Bohužiaľ, nevyšlo nám ani posledné kolo v Zákamennom. Prišli sme o prvé miesto, ale celkovo sme s jeseňou spokojní. Máme pred sebou ešte celú jarnú časť, ktorá bude náročnejšia. Prvá polovica nám ukázala, kde robíme chyby a na čom máme popracovať.“

Tomáš Ferenčík

MLADŠÍ ŽIACI OKUPUJÚ DRUHÚ PRIEČKU

Mladší žiaci začali svoju novú sezónu vo svojej kategórii s novým trénerom. Je ním Milan Móres ml.

Aktuálne sa nachádzajú v tabuľke na druhom mieste v konkurencii takých tímov ako TJ Družstevník Oravská Poruba, TJ ŠK Podbiel, OFK Leštiny, kde hrajú veľmi vyrovnanú partiu. Je potešujúce, že nám opäť vyrastá nová generácia mladých futbalistov.

TABUĽKA U13 SK. D

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1	TJ Družstevník Oravská Poruba	12	9	0	3	58:19	27
2	OŠK Pribiš	12	7	0	5	21:22	21
3	TJ ŠK Podbiel	12	4	0	8	25:27	12
4	OFK Leštiny	12	3	0	9	10:52	9

HODY S VÔŇOU A CHUŤOU MRKVY

Tohtoročné Mrkvárske hody síce sprevádzalo horšie počasie, no neodradilo to návštevníkov a neubralo to ani na atraktivite podujatia. Nieslo sa zároveň v duchu osláv 90. výročia vzniku Dobrovoľného hasičského zboru obce Pribiš. Pri pozývaní po dedine hasiči nahradili kvôli nepriaznivému počasiu koňa s bričkou svojím hasičským autom. Pre návštevníkov bolo opäť pripravených množstvo vynikajúcich mrkvových špecialít a unikátnych kusov mrkvy. Predávala sa mrkvovica, mrkvová zmrzlina a počas celej akcie sa podával mrkvový džús. Poľovníci uvarili dva guláše pre všetkých hostí a účinkujúcich. V kultúrnom programe sa predviedli Pribišskí folkloristi s mladými talentami, Heligonkári spod Choča, Oravskí richtári, Bzinček, Pucovský folklórny súbor, Duo Rytmus a Hudobná skupina KORTINA. Svojou návštevou

obec poctil policajný zbor emeritný zo Žiwca z Poľska. Víťazkou o najchutnejšiu mrkvovú špecialitu sa stala Anežka Mikulová zo Bzín so svojím Mrkvovým koláčom, najväčšiu mrkvu sa podarilo dopestovať bývalej starostke pani Anne Vojvodovej. Pre deti boli pripravené atrakcie ako štvorkolky, hasičská pena a pre dospelých nechýbalo tradičné pílenie bruchačkou. Nabitý program dňa ukončila večerná diskotéka. Obrovské vďaka patrí všetkým sponzorom, ktorí sa spolupodieľali na organizovaní podujatia. Osobitne však v mene všetkých občanov Pribiša **ĎAKUJEME** sponzorovi Ondrejovi Suroviakovi ml., ktorý sa postaral a finančne zabezpečil príchod skupín DUO RYTMUS a KORTINA už druhý rok po sebe. Je to od neho obrovské gesto voči všetkým obyvateľom Pribiša. Za všetkých Pribišanov ti, Ondrej, ešte raz **ĎAKUJEME!**

